

सन्नेव अणु सातः विष्णु रूपास्तत्वेनास्तस्य मह्यपि
अलोपस्त्वान्दसः इत्युक्तम् ।

सात्त्विकं त्रि० सत्त्वमेव सात्त्वं तत्तन्नोति तन-ड । १ विष्णो
त्रिका० यदुवंशो अंशुपुत्रे २ नृपभेदे “अध्यांशोः सा-
त्त्वतो नाम विष्णु भक्तः प्रतापवान्” कूर्मपुरा २२ अ० ।
तदंशो श्वलरामे हेमच० । “सत्त्वं सत्त्वाश्रयं सत्त्व-
गुणं सेवेत केशवम् । योऽनन्यत्वेन मनसा सात्त्विकः स उ-
दाहृतः” इत्युक्ते ४ विष्णु भक्तभेदे । ५ सात्त्विकतन्त्रपाधिष्ठितदेशे
योऽभिजनोऽस्य अणु । पित्रादिक्रमेण इतद्देशवासिनि च
त्रिका० । यदुवंशोत्पन्नत्वेन ७ शिशुपालसातारि स्त्री
लीप् । “न दूये सात्त्वतीमूतः” माघः । सा च नाट-
कस्य दृष्टिभेदे च । तस्या लक्षणादि सा० द० उक्तं यथा
“सात्त्वती बह्वला सत्त्वशौर्यत्यागदयार्जवैः । सहस्रं
लक्षशृङ्गारा विशोका सा श्रुता तथा । उत्थापकोऽथ
सांघात्यः संलाप परिवर्त्तकः । विशेष इति चत्वारः
सात्त्वत्याः परिकीर्त्तिताः । उत्तेजनकरी शत्रोर्वागु-
त्थापक उच्यते । सन्त्रार्थदैवशक्त्यादेः सांघात्यः सङ्कभे-
दनम् । संलापः स्याद् गभीरोक्तिर्वाताभावसमाश्रयः ।
प्रारब्ध इत्यकार्याणां करणं परिवर्त्तकः” । तत्रोमे एक-
त्रक रोऽपि । एजातिभेदे पुंस्त्री० सुधन्वाचार्यशब्दे दृश्यम् ।

सात्त्विकं पु० सत्त्वात् सत्त्वगुणप्रधानात् विष्णोर्भवति ठञ् ।
१ अतुसंखे ब्रह्मणि हेमच० । तस्य विष्णु नाभिकमलजत्वात्
तथात्वम् । सत्त्वमेव सात्त्विकस्य ठञ् । २ विष्णो ।
सत्त्वगुणेन तत्कार्येण मनसा वा निवृत्तः ठञ् । ३ स-
त्त्वगुणजाते ४ सत्त्वप्रधानमनोविशेषजाते च । ५ शृङ्गा-
रादिरसानुगुणे भावभेदे सा० द०
“वज्राः स्त्रीणांमलङ्कारा अङ्गजाश्च स्वभावजाः । तदूपाः
सात्त्विका भावास्तथा चेष्टाः परा अपि । विकाराः सत्त्व-
लभूताः सात्त्विकाः परिकीर्त्तिताः । सत्त्वमात्रोद्भवत्वात्ते
भिन्ना अथनुभावतः । कर्मः खेदोऽथ रोसाश्चः स्वर-
भङ्गोऽथ वेपथुः । वैवर्ण्यं ससु प्रलय इत्यष्टौ सात्त्विका
श्रुताः” । एतेषां लक्षणानि तत्तच्छब्दे दृश्यानि ।
स्त्रीणां यौवने सत्त्वजाते इत्यलङ्कारभेदे सा० द० “यौवने
सत्त्वजातासान्ताविंशतिर्लक्षकाः” । अलङ्कारशब्दे ४० द
शृ० दृश्यम् । ७ सत्त्वप्रधाने त्रि० । ददेवीपूजाभेदे स्त्री “शा-
रदी चण्डिकापूजा त्रिविधा परिकीर्त्तिता । सात्त्विकी
राजकी चैव तामसी चेति तां शृणु । सात्त्विकी जप-
अज्ञैश्च नैवेद्वैश्च निरासिधैः” त्रि० त० । एभावभेदे पु०

“सत्त्वोत्कटे मनसि ये प्रभवन्ति भावास्ते सात्त्विका इति
विदुर्हं निपुङ्गवास्तु” सर्वान० । १० सत्त्वप्रधाने पुराण-
भेदे “वैष्णवं नारदीयञ्च तथा भागवतं शुभम् । मारु-
डञ्च तथा पाद्मं वाराहं शुभदर्शने ! । सात्त्विकानि पुरा-
णानि विज्ञेयानि शुभानि वै । सात्त्विकेषु पुराणेषु
विष्णु साहाय्यवर्णनम्” उपपुराणशब्दे दृश्यम् ।
११ श्रुतिभेदे स्त्री “वासिष्ठं चैव हारीतं व्यासं पारा-
शरं तथा । भारद्वाजं काश्यपञ्च सात्त्विक्यो सुक्तिदाः
शुभाः” पद्मपुरा० उक्तं ४३ अ० । १२ दुर्गायां स्त्री लीप् ।
१३ शीतोक्तेषु अङ्गादिभेदेषु यथावथं त्रि० यथा
“सत्त्वातुरूपा सर्वस्य अङ्गा भवति भारत ! । अङ्गाभ
योऽयं पुरुषो यो यच्छुद्धः स एव सः । यजन्ते सात्त्विका
देवान्” (अङ्गा) “आहारस्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति
प्रियः । यज्ञक्षपत्तथा दानं तेषां भेदमिसं शृणु” इत्यु-
पक्रमे “आयुःसत्त्वबलारोग्यसुखप्रतीतिविवर्द्धनाः ।
रस्याः क्षिप्रघाः स्थिरा श्रुता आचाराः सात्त्विक
प्रियाः” (आहारः) “अफलाकाङ्क्षिभिर्यज्ञो विधिदृष्टो
य रज्यते । यद्व्यसेवेति मनः समाधाय स सात्त्विकः”
(यज्ञः) “अज्ञया परया तपं तपस्तत्रिविधं नरैः ।
अफलाकाङ्क्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते” (कायिकादि
त्रिविधं तपः) “दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे ।
देशे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं मतम्” (दानम्)
“सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते । अविभक्तं विभ-
क्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम्” (ज्ञानम्) “नियतं
सङ्करहितमरागद्वेषतः कृतम् । अफलप्रेप्सुना कर्म
यत्तत् सात्त्विकमुच्यते” (कर्म) “सुक्तसङ्कोऽनृचंवादी
धृत्युत्साहसमन्वितः । विद्विषिद्विर्निर्विकारः कर्ता सा
त्त्विक उच्यते” (कर्ता) “प्रष्टति च निवृत्तिं च कार्या-
कार्ये भयाभये । वन्द्यं भोजं च या वेत्ति बुद्धिः सा
पार्थ ! सात्त्विकी” (बुद्धिः) “धृत्या यथा धारयते मनः
प्राणोन्द्रियक्रियाः । योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सा
पार्थ ! सात्त्विकी” (धृतिः) “यत्तदप्ये विषमिव परिणासे-
ऽश्रुतोपयम् । तत् सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजम्”
(सुखम्) “कार्यमित्येव यत् कर्म नियतं कुरुतेऽर्जुन ! ।
सङ्गं त्यक्त्वाफलं चैव स त्यागः सात्त्विको मतः” (त्यागः) ।
तत्र सात्त्विकाहारश्च चित्तशुद्धौ हेतुत्वं आन्दो० उक्तं
यथा “आहारशुद्धौ सत्त्वशुद्धिः सत्त्वशुद्धौ भ्रुवा श्रुतिः” ।
सत्त्वं मनः । “अज्ञमयं हि सौम्य ! मनः इत्यादिना” तस्य